

Katowice, dnia 12 października 2019 r.

Dr hab. Marlena Jankowska-Augustyn
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Śląski w Katowicach

RECENZJA

dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej Pani dr Joanny Jowity Sitko

1. Postępowanie habilitacyjne. Podstawa prawna

Na podstawie art. 179 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669) w przewodach doktorskich, postępowaniach habilitacyjnych i postępowaniach o nadanie tytułu profesora wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm., dale jako PSzWiN), o której mowa w art. 1, do dnia 30 kwietnia 2019 r. stopień lub tytuł nadaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 t.j.). Zgodnie z art. 16 ust. 1 wspomnianej ustawy do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną. W art. 16 ust. 1 pkt 1) ustawy wskazano, że osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie. Kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego określa tutaj rozporządzenie MNiSzW z dnia 1 września 2011 r. (Dz.U. nr 196 poz. 1165).

Pani dr Joanna Sitko (dalej zwana Habilitantką) uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w dniu 18 października 2006 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-

1

Skłodowskiej w Lublinie. Habilitantka w swoim wniosku jako podstawowe osiągnięcie naukowe wskazała monografię pt. „Naruszenie prawa do znaku towarowego renomowanego. Studium prawnoporównawcze” (wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2019, ss. 485). Nadto, w oparciu o literalne brzmienie normy art. 16 ust. 1 powyższej ustawy, podała, że jest autorem czterech cykli publikacji, które nazwała głównymi obszarami badawczymi w swoim dorobku naukowym. Dotyczą one:

- 1) prawa znaków towarowych;
- 2) ochrony oznaczeń odróżniających przedsiębiorców i przedsiębiorstw;
- 3) zagadnień związanych z kolizją i kumulacją praw własności przemysłowej ;
- 4) innych zagadnień odnoszących się do praw własności intelektualnej.

Należy zatem przyjąć, że Habilitantka wskazuje na dodatkowe osiągnięcia, chociaż na gruncie uchylonego przepisu art. 16 ust. 1 ustawy powstawały wątpliwości natury interpretacyjnej, czy należy wskazać jeden główny nurt badań, czy jest to uzasadnione, by wskazać ich kilka. Stosując wykładnię systemową art. 219 PSzWiN przyjąć aktualnie należy, że wykazanie się aktywnością badawczą wykraczającą poza jedną zwartą publikację naukową, w tym przyjmujących postać artykułów (zwłaszcza wygłaszanych w czasopismach o randze światowej), należy uznać za atut.

2. Recenzja podstawowego osiągnięcia naukowego

Habilitantka przedłożyła do recenzji rozprawę habilitacyjną „Naruszenie prawa do znaku towarowego renomowanego. Studium porównawczoprawne”. Jak podaje sama Autorka, książka stanowi realizację trzech celów: naukowego, badawczego i praktycznego, w związku z analizą funkcjonowania ochrony prawa do znaku towarowego renomowanego w systemie prawa polskiego, unijnego i federalnego prawa amerykańskiego. Aktualnie praca ta jest jedynym opracowaniem monograficznym, które tak kompleksowo omawia teoretyczne i praktyczne problemy ochrony znaków towarowych renomowanych. Habilitantka, oparła swoje rozważania w zdecydowanej większości na takich podstawach prawnych jak: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z 01.12.2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U.UE L 336, s. 1), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z 14.06.2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U.UE L 154, s. 1), Trademark Act 1946 – ustawa z 05.07.1946 r., Public Law 79-489, 60 Stat. 42 oraz ustawa z 30.06.2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. 2017 r. poz. 776), w tym uwzględniła projektowany wówczas stan prawny zawarty

w projekcie z 23.05.2018 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (druk sejmowy USC 129) oraz w projekcie z 11.12.2018 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (druk sejmowy nr 3107). Habilitantka wskazuje nadto, iż od 2009 r. posiada tytuł zawodowy rzeczownika patentowego uzyskany po ukończeniu aplikacji rzeczownika patentowego, co w istocie wyczuwalne jest w oparciu o analizowany dorobek. Podjęty dyskurs prawny ujawnia doświadczenie praktyczne Autorki lub praktyczne zrozumienie dla wagi przeprowadzonego teoretycznego dyskursu.

Niewątpliwie uczynienie za przedmiot badań zagadnienia zasad ochrony znaku towarowego renomowanego należy uznać za wybór trafny. Tematyka ta, posiadając praktyczną doniosłość – szczególnie na arenie międzynarodowej – jest bardzo aktualna. Co ważne, chociaż w piśmiennictwie do tej pory nie stroniono od podejmowania zagadnień związanych z ochroną i naruszeniami znaku towarowego renomowanego (zob. *Prawo własności przemysłowej*, tom 14 B, red. R. Skubisz, Warszawa 2017 oraz podana tam lit.) dotychczas nie ukazało się przekrojowe opracowanie monograficzne dotyczące tego tematu. Wagi i znaczenia podjęcia się próby komparatystycznego porównania systemów ochrony znaków towarowych nie trzeba dowodzić, zwłaszcza gdy przedsięwzięcie to przyczyni się do zwiększenia przejrzystości regulacji i ustalenia zgodności/rozbieżności systemowych.

We Wstępie Habilitantka czyni ogólne rozważania uzasadniając wybór tematu oraz zakresu podjętych badań. Nie budzi wątpliwości, dlaczego Autorka podejmuje się analizy trzech systemów: amerykańskiego federalnego, unijnego i polskiego, niemniej jednak spory niedosyt budzi bardzo zdawkowe opisanie metod badawczych użytych w pracy (s. 26) oraz brak uzasadnienia dla ich wyboru (metody analityczno-krytycznej, prawno-dogmatycznej, czy nawet historycznej). Habilitantka przyjęła metodę porównawczoprawną w prowadzeniu badań, uzupełniając ją o wykładnię formalno-dogmatyczną.

Recenzowana praca składa się z siedmiu rozdziałów, z czego tylko cztery zaopatrzone są wnioskami. Praca zaopatrzona jest jednak zbiorczym podsumowaniem. Rozprawa wykazuje cechy typowej pracy o komparatystycznym charakterze. Układ pracy jest przejrzysty, każdy rozdział umawia wybrane instytucje niemal w niezmiennej kolejności, zaczynając od federalnego prawa amerykańskiego, przez prawo unijne, kończąc na prawie polskim.

Autorka przywołała dorobek doktryny w oparciu o literaturę anglo- i polskojęzyczną, jak też zaopatrzyła rozprawę o spis analizowanych wyroków sądów amerykańskich, wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE i Sądu UE, oraz wyroków sądów polskich.

W rozdziale pierwszym Habilitantka zajęła się ewolucją pojęcia i ochrony znaku towarowego renomowanego w szerokim ujęciu międzynarodowym. Za zaletę podjętego opisu należy uznać historyczną genezę wykształcenia się tej kategorii normatywnej. Rozdział ten pozostawia jednak odbiorcę ze sporym niedosytem w kontekście rozumienia i wyjaśnienia pojęć: sława, renoma, znak sławny, znak renomowany, znak powszechnie znany, znaczenie kategorii wprowadzenia w błąd czy dobrej opinii. Przywoływane orzeczenia, zwłaszcza o znaczeniu historycznym, są niezmiernie ciekawe, choć brakuje przejrzystego przeprowadzenia czytelnika przez rozwój licznych teorii czy koncepcji towarzyszących narodzinom tej instytucji, czy zważenia na prawne, prawnicze i potoczne rozumienie pojęć. Mimo, że książka wydawana w tej Serii WK jest adresowana do grona profesjonalistów, można mieć pokusę, by sporządzić przejrzyste zestawienie takich terminów. Uwagi Habilitantki, niezwykle cenne i interesujące, niosą wiele różnej treści, w tym inspirują do dalszego zadawania pytań badawczych. Osobiście, nawiązanie do pojęć amerykańskich, niemieckich, niderlandzkich czy włoskich wprowadza niedosyt w postaci np. braku tabeli czy zestawienia regulacji krajowych, w tym wybranych definicji z prawa oraz towarzyszącego piśmiennictwa krajowego. Zabieg taki, coraz częściej spotykany, umożliwiły przejrzyste uzmysłowić skalę problemu analizowanego zagadnienia. Wyjaśnienie pojęć, w tym prawna relewancja istnienia rozbieżności językowych, jest tym donioślejsze, że Habilitantka postuluje zmianę w polskim nazewnictwie, optując za przyjęciem pojęcia znaków towarowych sławnych w miejsce znaków towarowych renomowanych (ss. 72-73). Ponieważ Autorka nie uzasadnia szerzej swego stanowiska, rodzi się pytanie o argumenty za takim wnioskowaniem jak też za wprowadzeniem rozróżnienia na znaki sławne i renomowane. Rozdział ten nie kończy się podsumowaniem, a w nim właśnie można by powyższe aspekty zawrzeć.

Próba wyjaśnienia pojęcia renomy znaku towarowego została podjęta za to w Rozdziale drugim. Należy żałować, że w tym zakresie Autorka ogranicza się jedynie do zacytowania literatury, w tym polskiej, nie podejmując się usystematyzowania poglądów polskiej doktryny. Autorka czyni w tym miejscu szczegółowe porównania funkcjonowania przesłanek ochrony znaku towarowego renomowanego w systemie amerykańskiego prawa federalnego i w systemie kontynentalnym. Habilitantka w trakcie pisania rozprawy nie ustrzegła się przed mankamentem użycia pojęcia „zapis” na określenie przepisu ustawy (s. 120). W czystym języku cywilistyki pojęcie „zapisu” jest

zarezerwowane na określenie „rozrządzenia testamentowego na wypadek śmierci” lub występuje jako „zapis na sąd polubowny”.

W rozdziale trzecim Habilitantka podejmuje badania nad ustawowymi znamionami używania kolizyjnego oznaczenia jako działania naruszającego prawo do znaku towarowego renomowanego. Autorka wyprowadza wnioski, iż używanie znaku prowadzące do naruszenia powinno dotyczyć sfery aktywności gospodarczej, jak też powinno być użyciem znaku dla towarów lub usług. Niemniej jednak ochrona w amerykańskim prawie federalnym dla znaku kolizyjnego jest szersza, a to przez możliwość sankcjonowania użycia go w innym charakterze, niż znak towarowy. W dalszej kolejności autorka wyprowadza wnioski, że ochrona systemu anglosaskiego jest bliższa zasadom polskiej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, aniżeli unijnego systemu rejestrowego.

Rozdział czwarty traktuje o przesłankach naruszenia prawa do znaku towarowego renomowanego uwarunkowanymi relacjami zachodzącymi pomiędzy oznaczeniami i towarami. Przytoczona w tym kontekście federalnym sprawa *Adidas America, Inc. v. Payless ShoeSource* przywołuje na myśl sprawę mającą niedawno swój finał w Sądzie Unii Europejskiej, *Adidas v. EUIPO – Shoe Branding Europe* (sygn. T-307/17; ECLI:EU:T:2019:427). Chociaż przesłanki dochodzonych roszczeń obu spraw były zgoła inne, dają one spectrum znaczenia i stopnia aktualności analizowanych kwestii. W tym miejscu Habilitantka wysuwa postulaty *de lege ferenda* stanowiące remedium na zjawisko „renomy niszowej” istniejące na gruncie prawa unijnego i polskiego, mające polegać na przededefiniowaniu jednej z przesłanek prawa unijnego (s. 259). Szkoda, że Autorka nie poświęciła więcej uwagi próbie ustalenia genezy powstania „renomy niszowej”, konstrukcji i otoczeniu prawnemu analizowanego zagadnienia na gruncie prawa federalnego i unijnego. Ujednolicanie systemów prawnych należy przyjmować z optymizmem, niemniej jednak w przypadku dwóch stabilnych systemów zasadne staje się pytanie o zasadność upodobniania pierwszego do drugiego, a dlaczego nie na odwrót. Dlatego też z niedosytem przyjąć należy tą uwagę *de lege ferenda*. Autorka nie przedstawia nadto własnej propozycji zmian do regulacji prawnych, co sprawia, że uwagi te mają charakter bardzo ogólny i mało konkretny.

Rozdział piąty Habilitantka poświęciła omówienia instytucji skutków używania kolizyjnego oznaczenia jako przesłanki naruszenia prawa do znaku towarowego renomowanego. Pozytywnie należy ocenić rzetelną analizę tego zagadnienia na gruncie prawa federalnego i przeciwstawienie jej regulacji unijnych. Z kolei, w rozdziale szóstym wnikliwie opisano okoliczności wyłączające naruszenie prawa do znaku towarowego renomowanego.

Rozdział siódmy wydaje się być jednym z ważniejszych mając na uwadze cel pracy habilitacyjnej. Habilitantka poświęciła wiele uwagi kumulacji przepisów chroniących znaki towarowe oraz poszanowaniu zasad uczciwej konkurencji.

Z jednej strony bardzo wnikliwe rozważania na gruncie prawa amerykańskiego czynią pracę bardzo ciekawą, z drugiej jednak nieco przesłaniają obraz rysujący się na płaszczyźnie prawa europejskiego i polskiego. Uważam, że czerpanie ze źródeł anglosaskich w przypadku prawa własności intelektualnej jest niezbędne z wielu względów: wypracowanych stabilnych mechanizmów dochodzenia ochrony, światowego wymiaru anglosaskich sporów sądowych, skali prowadzonej działalności gospodarczej przez spółki zarejestrowane chociażby w Stanach Zjednoczonych (grupa liderów technologicznych i nie tylko). Dlatego też pokusa, by tak szeroko ująć i zestawić regulację europejską czy polską w kontekście prawa amerykańskiego, jest ze wszech miar uzasadniona. Mając jednak na uwadze także praktyczne przełożenie prowadzonych badań, osobiście brakuje mi zestawienia różnic i podobieństw, czy przykładowych scenariuszy z porównaniem oczekiwanego rezultatu w przypadku naruszenia. O ile praca naukowo ma niezaprzeczalnie bardzo wysoki walor, tak trudno z niej pozyskać w sposób szybki wiedzę na konkretne pytania na kanwie ujęcia komparatystycznego.

Rozprawą habilitacyjną przedkładaną do oceny Habilitantka udowadnia, że zna się na podejmowanej problematyce i niejako przyjmuje status specjalisty, czym wpisuje się w typowy model habilitacyjny.

Forma i treść pracy jednoznacznie świadczą o tym, że Autorka posiadała umiejętność samodzielnego odnajdywania problemów prawnych - grupując je jako obszary badawcze - oraz rozwiązywania ich w sposób niezależny, nawet jeśli recenzent wykazuje odmienne poglądy w zakresie podejmowanej analizy. Recenzowana monografia z pewnością stanowi istotny znaczny wkład Habilitantki w naukę prawa.

3. Ocena pozostałego naukowego dorobku publikacyjnego Habilitantki

3.1. Ocena ogólna, indeks Hirscha oraz publikacje na Web of Science

Poza rozprawą habilitacyjną Habilitantka przedstawiła do recenzji 10 artykułów oraz komentarz, składających się łącznie na cztery obszary badawcze (z analizy autoreferatu wynika wszak, iż Habilitantka ma szerszy dorobek naukowy, i szkoda, że nie zaprezentowała go w całości). Wszystkie artykuły naukowe Habilitantki są dziełami samodzielnymi, pozbawionymi współautorstwa. Wymagania, jakie współcześnie stawia się przed Habilitantami są dość wysokie, w tym zwraca się uwagę na Indeks Hirscha, jak też inne wskaźniki dotyczące cytowalności. Mimo prób odnalezienia Habilitantki na stronie *Google Scholar*, celem ustalenia indeksu Hirscha, nie udało

się uzyskać takiej wiedzy, poza zdawkową informacją na temat publikacji Habilitantki i kilku cytowań (por. https://scholar.google.com/scholar?hl=pl&as_sdt=0%2C5&q=joanna+sitko+&btnG=).

Pragnę zwrócić uwagę na jedną istotną kwestię, którą dostrzegam, a jest ona kluczowa dla pozyskiwania rozpoznawalności naukowca, w tym cytowalności zagranicznej. Habilitantka posiada dwie publikacje anglojęzyczne stanowiące filadelfie, czyli artykuły wysokopunktowane publikowane w tzw. A-Star Journals. Oznacza to, że Habilitantka posiada warsztat i wiedzę, by publikować na poziomie najwyższym, takim, który zapewnia prezentowanie wyników badań na szczeblu ogólnościowej cytowalności. Kwalifikacją taką niestety nie może pochwalić się każdy Habilitant. Niewielka liczba publikacji przygotowana w okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych przestaje w takim przypadku mieć znaczenie.

Warto nadmienić w tym miejscu, że pracownik naukowy w dyscyplinie nauki prawne ma trudne zadanie, które często wiąże się z podwójną pracą naukową. Z jednej strony walczy o dostrzegalność ze strony doktryny światowej (często anglosaskiej), z drugiej jednak powinien kształtować praktykę stosowania prawa w swoim kraju. Te dwa obszary są zgoła odmienne i wymuszają na pracowniku naukowym wypracowania swoistej dyscypliny publikacyjnej. Pani Habilitantka powyższym wykazuje, iż doskonale umiejętność tę opanowała. Co należy także uwzględnić w przypadku filadelfii i poziomu trudności ich przygotowania – są to publikacje samodzielne i komparatystyczne, a nie współautorskie, czy - zwłaszcza - przygotowywane w gronie anglojęzycznym.

Jednocześnie, szybka kwerenda pozwoliła ustalić, że Habilitantka jest także widoczna na tle doktryny polskiej stając się autorem powszechnie cytowanym w polskiej literaturze (por. J. Buchalska, *Nazwisko jako przedmiot ochrony w prawie polskim*, LEX 2015; J. Buchalska, *Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego*, LexisNexis 2013; J. Dominowska, *Naruszenie renomy przedsiębiorcy przez nieuprawnione korzystanie z jego oznaczeń indywidualizujących*, PiP 7/2013; J. Gudowski, *Kodeks cywilny. Orzecznictwo. Piśmiennictwo. Tom I. Część ogólna*, WKP 2018; A. Niewęglowski, *Wyniki prac badawczych w obrocie cywilnoprawnym*, WK 2010; Ł. Żelechowski, *Zastaw zwykły i rejestrowy na prawach własności przemysłowej*, WK 2011). Powyższe przykłady autorów cytujących Habilitantkę wskazują jednoznacznie na Jej pozycję w nauce prawa polskiego.

Prace Habilitantki mają nadto znaczenie praktyczne, zyskując rozpoznawalność także w judykaturze (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 stycznia 2016 r., VI SA/Wa 1789/15).

3.2. Kierunki badawcze Habilitanta

a) Prace z zakresu prawa znaków towarowych

Publikacje z tego nurtu silnie powiązane są z problematyką podjętą przez Habilitantkę celem przygotowania rozprawy habilitacyjnej. Poza dwoma publikacjami międzynarodowymi, Habilitantka przygotowała komentarz w zakresie przepisów dotyczących znaków towarowych (T. Demendecki, A. Niewęglowski, J.J. Sitko, J. Szczotka, G. Tylec, *Prawo własności przemysłowej*, Komentarz LEX 2015). Komentarz ten jest często powoływanym źródłem w literaturze prawniczej i w orzecznictwie. Autorka dokonuje niejednokrotnie analizy krytycznej w odniesieniu do spójności wyroków polskich i wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE. W tym zakresie spostrzeżenia Habilitantki należy uznać za niezwykle aktualne i docenić ich praktyczny wymiar.

b) Prace z zakresu ochrony oznaczeń odróżniających przedsiębiorców i przedsiębiorstw

Zainteresowania naukowo-badawcze Habilitantki w okresie przygotowywania rozprawy doktorskiej znalazły kontynuację w postaci kolejnych publikacji. Habilitantka podniosła m.in. kwestię błędu legislacyjnego w u.z.n.k., gdzie pojęcie „firmy” przyjęło znaczenie inne, aniżeli w przepisach k.c.

c) Prace z zakresu zagadnień związanych z kolizją i kumulacją praw własności przemysłowej

Habilitantka część swoich badań poświęciła relacjom instytucji podobnych mogących przybrać formę znaku towarowego, oznaczenia przedsiębiorcy, oznaczenia przedsiębiorstwa oraz wzoru przemysłowego. Należy pochwalić Habilitantkę za praktyczne ujęcie teoretycznego problemu przy zachowaniu pełnej naukowości prowadzonego wywodu (por. *Kumulacja i kolizja prawa do znaku towarowego i wzoru przemysłowego w prawie krajowym i unijnym*, Prace z Prawa Własności Intelektualnej 116/2012).

d) Prace dotyczące wybranych zagadnień z zakresu prawa własności intelektualnej

Z zainteresowaniem należy przyjąć fakt, że Habilitantka zajmowała się problematyką zarządzania własnością intelektualną. Polityka IP nadal stanowi obszar słabo opisany, co z perspektywy

biznesowego podejścia ma uzasadnienie. Szkoda, że Habilitantka nie dołączyła jednak tych badań do zbioru publikacji.

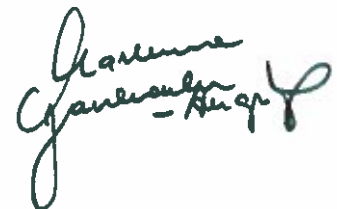
Uważam, że całokształt dorobku publikacyjnego Habilitantki należy ocenić wysoko, mimo iż do oceny przedstawiono zaledwie 10 publikacji. Habilitantka udowadnia umiejętność łączenia dyskursu teoretycznego z zagadnieniami o przełożeniu ściśle praktycznym. Podejmowane przez Nią badania naukowe niosą wyniki istotne dla praktyki stosowania prawa, co jest także ważne patrząc z perspektywy kryteriów oceny pracowników naukowych. W tym zakresie Habilitantka prezentuje się bardzo dobrze.

4. Ocena pozostałych osiągnięć Habilitanta

Habilitantka wygłosiła kilkanaście referatów w języku polskim i angielskim. Habilitantka od 2001r. związana jest z AIPPI, w ramach której brała udział w zespole badawczym oraz wygłasza referaty na zjazdach. Jest nadto autorką ekspertyz prawnych z zakresu ochrony prawnej dla znaków towarowych i wzorów przemysłowych.

5. Konkluzja

Jako recenzent powołany przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pani dr Joannie Jowicie Sitko wyrażam przekonanie, że spełnia Ona wymogi określone w przepisach art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Monografia oraz dorobek naukowy stanowią znaczny wkład Habilitantki w rozwój doktryny prawa cywilnego, w tym prawa własności intelektualnej.

Handwritten signature in black ink, appearing to read "Joanna Jowicie Sitko" with a stylized flourish at the end.